

Het Kattabestje

HET NACHTLEVEN VAN DE KAT

Dit stukje is een aanrader voor wie denkt dat het nachtleven van de kat saai en doelloos is.

Het is de nacht van 6 op 7 juli en het is twaalf uur. Ik kan niet slapen, dus besluit ik naar beneden te gaan. Ook mijn drie Rex-katjes PIM, BABS en STAPPER zijn van de partij; evenals BILLY en TOOS, die tot het ras huis-, tuin- en keukengerei behoren, zijn beneden en kijken me enigszins verbaasd aan. Zo van goh vrouwtje, nu alweer uitgeslapen! Ik meld ze even voor alle duidelijkheid: nee snoezen, het vrouwtje kon niet erg in-soezen. Ik zet een kopje thee, iets warmes wil misschien wel helpen. Even krantje lezen en ach waarom ook niet, ik ga een beschuitje eten, wie doet me wat. Ik heb me aan tafel geïnstalleerd en neem een hap van m'n beschuit, mmm lekker, dat smaakt naar meer.

Ondertussen starten m'n harige huisgenootjes het feestje op en het volgende gebeurt: Stapper begint, hij hapt Babs in haar achterwerk en gelijk lijkt het erop of zij wordt afgevuurd. Zij racet van de keuken door de kamer, springt op de bank, zet zich vervolgens af tegen de rugleuning, springt op de krabpaal en terug op de bank. Ondertussen zit Pim klaar om een flinke klap aan Babs uit te delen, wat gebeurt zodra ze de grond raakt. Vervolgens springt Babs op tafel en rent als een speer rakelings langs m'n beschuit en vliegt dan van de tafel op de luie stoel. Stapper en Pim volgen nu dezelfde route en Stapper belandt met zijn rechterachterpoot in mijn beschuit met rozenbotteljam, maar geeft niet op, zwiept en trekt wat met het pootje en rent door. Het hele spul doet deze ronde nog eens negen keer. Ineens ruikt Pim dat Stapper iets aan zijn poot heeft en tikt er eens tegenaan. Nu komt Billy ook op gang. He jongens, gaat het gezellig worden? En ja hoor, daar hebben we Toos. Ik besluit er nog eens rustig voor te gaan zitten en neem

beschuit nummer vijf, ze smaakten tenslotte naar meer en de show is nog niet over. Toos heeft mijn blote voet ontdekt, heerlijk die tenenkaas, en likt een paar keer. Billy komt nu ook kijken en geeft een flinke jens tegen mijn voet. Het moet toch niet veel gekker worden.

Babs is ondertussen nog bezig met de triatlon voor katten. Dit bestaat uit: hoogspringen en waterbakplenzes (dit hoort bij elkaar) en hardlopen met hindernissen. En als laatste, judo voor vergevorderden. Stapper, Pim, Toos en Billy zijn goede tegenstanders, dus het duurt circa een uur of anderhalf, voor de wedstrijd is afgelopen. Ik had gratis toegang. Aan het einde van de stoeipartij, zonder enige correctie mijnerzijds en tien beschuiten verder, gaat de hele bups bij elkaar liggen slapen. Het is inmiddels twee uur geworden en ik denk dat ik ook mijn bed maar eens ga opzoeken. O ja! Dat krantje heb ik niet gelezen. Nou ja, het is toch alweer oud nieuws.

Dag beestjes, welterusten.

Dag vrouwtje, tot straks.

Groetjes

Annemieke

Stichting Help de Zwerfkat

Thamerweg 61
1422 XL UITHOORN
0297-566285

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

Stichting.help.de.zwerfkat@12move.nl

ADOPTIEPOES THEETJE

Kijken mag, aankomen niet! Ik ben Theetje, twee jaar jong. Woonde tot juni 2002 op een camping. Was best gezellig, kreeg van alle gasten wat te bikkelen. Nadeeltje... er liepen erg veel katers rond. Toen ze me vingen (hoe durven ze) hebben ze mijn kinders ook meegenomen. Die zijn tam geworden, dankzij vele handen die ze hebben geaaid. Nou, mij niet gezien. Aan mijn lijf geen polonaise meer! Volgens mij hebben ze bij de stichting de katers zo gedrild dat ik nu naar hartelust met ze kan spelen zonder om de drie maanden een rustig plekje voor nieuwe kittens te hoeven zoeken. Gesteriliseerd zeg je? Gewoon volle melk is ook goed! Oh, je had het over iets anders. Daar heb ik weinig verstand van. Kost geld? Wat is dat? Ach, misschien kunt u aan de mensen van de stichting vragen hoe het met mijn kosten zit. Want ik heb helaas geen inkomen.

Voor € 15,00 per maand kunnen wij Theetje dagelijks voorzien van eten en een schone kattenbak. Wie wordt de adoptieouder van Theetje? Voor informatie kunt u Els bellen. Tel. 0297-566285.

December 2002

VANGACTIE OP DE BILDERDAM

Het was woensdagmorgen en nietsvermoedend ging ik naar de katten van Stichting "Help de Zwerfkat" om schoon te maken en te knuffelen. Nadat ik alle katten begroet had, ging ik gauw aan de slag, want er was veel te doen. Ik was bezig met de quarantaine schoon te maken, toen Els naar me toe kwam en zei: "Linda, was jij niet degene die wel eens wilde meehelpen om katten te vangen?" "Ja, hoezo?", zei ik, niet

wetende dat ik diezelfde dag nog in het veld tussen de schapen zou liggen om kittens te vangen. Ik wist dat Els druk bezig was om, bij een verlaten boerderij op de Bilderdam, wilde katten te vangen. En ik had inderdaad laten vallen dat ik het wel eens leuk zou vinden om mee te helpen. Toen Els vroeg of ik na de koffie mee wilde gaan naar de boerderij, was ik meteen enthousiast en zo gingen Els, Annemieke en ik met een auto vol kooien op weg naar de boerderij, waarin het weiland een schuur voor de schapen stond die ook diende als verblijf voor de katten. Vol spanning liepen we met onze vang- en opduwkooien door de

schapenpoep naar de schuur. Ik was helemaal in mijn element. We hadden lekkere hapjes bij ons om in de kooien neer te leggen en we zetten de vangkooien voor de volwassen katten op "scherp". Aangezien er ook een groot aantal kittens was, vroeg dit om een andere aanpak. Een gewone vervoerskooi met een lang touw aan het deurtje wat voer achter in de kooi, en dan zelf, met het uiteinde van het touw in je hand, ver van de kooi afwachten tot er een kitten in de kooi van het lekkere hapje gaat zitten peuzelen, om vervolgens aan het touw te trekken zodat het deurtje van de kooi dichtgaat. Daar lag ik dan in het gras, te wachten tot mijn eerste kitten in de kooi zou lopen.

Terwijl de eerste volwassen katten voorzichtig om de vangkooien heen begonnen te lopen, zag ik tussen een stapel hout drie kleine rode kittens. Ik kon helaas niet dicht bij ze in de buurt komen, maar de kooi stond al klaar, dus nu was het wachten en hopen dat ze in mijn kooi zouden lopen. Doodstil lag ik in het gras te wachten en te wachten tot er een kitten heel voorzichtig richting het lekkere voer in de kooi liep. Ik hield mijn adem in en ja hoor, hij liep tot achter in de kooi en.....pats! ik trok de kooi dicht en ik had mijn eerste kitten gevangen. Wat is dat een gaaf gevoel zeg! Trots liet ik mijn vangst aan Els en Annemieke zien. En toen ik enige tijd later het tweede en nog even later het derde kitten ving, zei ik tegen Els: "Als je nog opvanghuizen nodig hebt, dan wil ik ook wel twee kittens tam maken."

December 2002

Stichting Help de Zwerfkat

Thamerweg 61
1422 XL UITHOORN
0297-566285

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

Stichting.help.de.zwerfkat@12move.nl

Tenslotte had ik al een wild kitten in huis, bij de stichting vandaan, dus ik had al een beetje ervaring. Zo kwam het dat de eerste twee kittens tijdelijk voor mij waren.

Ondertussen liepen de volwassen katten aan de lopende band in de vangkooien. Vanuit de vangkooien lieten we ze overlopen in opduwkooien, waar we dan weer een badlaken overheen deden tegen de stress. Inmiddels was Willy met de Dierenambulance gearriveerd en zij laadde de gevangen katten in en bracht ze naar de dierenarts die van tevoren van onze vangactie op de hoogte was gebracht en zodoende tijd had kunnen vrijmaken om de gevangen katten meteen te steriliseren of te castreren. Omdat de eigenaar van de schapen (die overigens niet de eigenaar was van de katten), ons met de hand op het hart beloofd had de katten te zullen blijven voeren, besloten we om tien van de gevangen volwassen katten terug te zetten op de vangplek. En daarom werd op verzoek van Els, bij elke kat, door de dierenarts tijdens de narcose een klein puntje van een der oren afgesneden. Dit lijkt wreed, maar is in het belang van de kat, omdat het dier dan op afstand als steriel is te herkennen. Als zo'n kat later nog eens in een vangkooi loopt, dan kan hij meteen weer losgelaten worden. Dat bespaart kat, vanger en dierenarts een hoop frustratie. Na de operatie kregen de katten allen een injectie, waardoor ze snel weer uit de narcose kwamen, en zo konden we ze meteen weer terugbrengen en loslaten op hun vertrouwde plekje.

Totaal uitgeput maar ontzettend blij met deze ervaring ging ik met mijn twee kittens naar huis. Thuis aangekomen moesten we ze natuurlijk een naam geven. De ene noemden we "Billy", naar de Bilderdam, en de andere noemden we "Barney" naar het Engelse woord "barn", dat schuur betekent. Na een aantal weken van knuffelen en opvoeden hebben Billy en Barney met z'n tweetjes een nieuw baasje gekregen.

Maar helaas, hoewel de nieuwe eigenaar in een ruime flat woont en mij had beloofd de katten niet naar buiten te laten, had hij het toch nodig gevonden een trappetje vanaf het balkon naar het plantsoen te maken, en zo werd Barney, toen hij nog maar net een half jaar oud was, doodgereden. Toen ik dat later hoorde, heb ik echt heel erg moeten huilen.

In totaal zijn er zeventien volwassen katten en veertien kittens bij de schuur gevangen. Zoals eerder vermeld, werden er tien volwassen katten op de boerderij teruggeplaatst. Zeven volwassen katten bleven voorgoed bij onze stichting wonen. Helaas zijn er tot ons grote verdriet twee van deze katten aan een aangeboren hartkwaal gestorven. Tien van de veertien gevangen kittens hebben we tamgeknuffeld, en deze hebben allen een goed tehuis gekregen. Vier kittens hadden het niet in zich om nog tam te worden en zijn daarom bij onze stichting gebleven.

Linda

December 2002

Stichting Help de Zwerfkat

Thamerweg 61
1422 XL UITHOORN
0297-566285

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

Stichting.help.de.zwerfkat@12move.nl

TOELICHTING OP DIT VERHAAL

Met een vangkooi (de naam zegt het al) kun je wilde of schuwe katten vangen. Zo'n kooi kan van allerlei materiaal gemaakt zijn. Aan de voorkant zit een valluikje. Achterin op de bodem ligt een plankje waarop voedsel gelegd kan worden. Het plankje is met een stalen draad verbonden aan een pennetje. Dit pennetje weerhoudt het valluik van neervallen. Als de kat de vangkooi inloopt om te gaan eten en daardoor op het plankje komt te staan, wordt aan de stalen draad getrokken en valt het valluik achter de kat dicht.

Een opduwkooi (ook wel injectiekooi genoemd) is een kooi met een verschuifbare wand aan de ene kant en een gazen of spijlenwand aan de andere kant. Als je de vangkooi en de opduwkooi tegen elkaar zet, met de luikjes naar elkaar toe en vervolgens beide luikjes omhoog schuift, kun je de in de vangkooi gevangen kat laten overlopen in de opduwkooi. In deze kooi wordt de kat naar de dierenarts gebracht. Als de dierenartsassistente de schuifwand tegen het gaas drukt, wordt de kat klemgedrukt en kan de dierenarts door het gaas of de spijlen van de kooi een verdovende injectie toedienen.

Het grote voordeel hiervan is dat de kat niet met de handen aangeraakt hoeft te worden, voordat hij onder narcose is. Deze methode is veiliger voor de dierenarts en prettiger voor de kat.

Het bestuur en de vrijwilligers van
STICHTING HELP DE ZWERFKAT

wensen iedereen prettige feestdagen en een gezond en vooral diervriendelijk **2003**

December 2002

Stichting Help de Zwerfkat

Thamerweg 61
1422 XL UITHOORN
0297-566285

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

Stichting.help.de.zwerfkat@12move.nl

WIST U DAT:

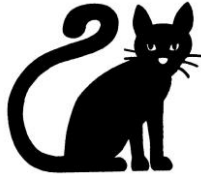
- ❖ Stichting Help de Zwerfkat een Erkend Opleidingsbedrijf is voor de sector Dierverzorging;
- ❖ de stichting al vijftien jaar minderjarige en meerderjarige alternatief gestraften gelegenheid biedt om hun werkstraf nuttig te voltooien;
- ❖ wij nog 21 onplaatsbare katten hebben die ook nog een adoptiebaasje willen die voor de centjes zorgt;
- ❖ het adopteren van een kat minimaal € 15,00 per maand kost en de stichting er in sommige gevallen nog heel wat euro'tjes aan moet toevoegen;
- ❖ wij geen subsidie ontvangen en dus geheel afhankelijk zijn van de giften van onze donateurs;
- ❖ de stichting geen betaalde krachten in dienst heeft voor het vele werk dat er dagelijks gedaan moet worden;
- ❖ dit werk allemaal gedaan wordt door heel lieve vrijwilligers, mensen die bijna allemaal een volledige werkweek hebben en op die enkele vrije dag die ze hebben, bij de stichting komen werken;
- ❖ we geweldige dierenartsen hebben die op de gekste tijden voor ons klaarstaan;
- ❖ we indien u verhuist, graag een adreswijziging van u willen ontvangen, daar we anders het Kattebelletje naar het verkeerde adres sturen;
- ❖ we, indien u besluit om geen donateur meer te willen zijn, wat we overigens jammer zouden vinden, dat graag even van u willen vernemen, zodat we niet onnodig Kattebelletjes hoeven te versturen;
- ❖ we bij elk Kattebelletje een acceptgiro bijsluiten, dit omdat we de Kattebelletjes met meerdere mensen, die niet op de hoogte zijn van de betalingen, verzendklaar maken. Vandaar dat we altijd vermelden dat, als u ons al gesteund heeft, u de acceptgiro als niet verzonden kunt beschouwen;
- ❖ we met z'n allen stapelgek op onze katten zijn en dat we er alles, maar dan ook echt alles aan zullen doen om de katten die het geluk hadden bij onze stichting te mogen komen wonen, voor de rest van hun leven een heerlijk onderkomen te bieden.

December 2002

Stichting Help de Zwerfkat

Thamerweg 61
1422 XL UITHOORN
0297-566285

RABOBANK : 36.35.67.593
GIRO : 72.33.223
KVK Amsterdam : 41205327

Stichting.help.de.zwerfkat@12move.nl

VERSLAG OPEN DAG (door Tromp)

Elf uur al! Tijd voor onze bezoekers aan de open dag om binnen te komen en ik heb dus al vier uur Els, Annemieke en de vrijwilligers voor de voeten gelopen, nieuwsgierig als ik ben naar wat ze aan het doen zijn. Zou ik deze alertheid als zestienjarige de hele dag kunnen volhouden? Natuurlijk kun je dat Tromp, spreek ik mijzelf bestraffend toe. Als je haar maar goed zit. Mijn omvangrijke vacht was de vorige dag grondig gekamd. Dat was wel in orde.

Monter en vol zelfvertrouwen begin ik aan mijn gastheerschap. Ja, zo voel ik dat, want door mijn jarenlange verblijf hier en mijn bijzondere afstamming heb ik een natuurlijk overwicht. Aan vaders- of moederskant stam ik namelijk af van de boskat.

Heel veel mensen hebben ons bezocht, wel meer dan zeshonderd. Wat ik zo fijn vond, is dat veel bezoekers echt de tijd voor ons namen en lang bleven. Zalige uurtjes: op schoot zitten, complimentjes krijgen, geaid worden en de praatjes die ze met ons maakten. De versnaperingen die sommigen hadden meegebracht, waren ook welkom. Heel lief van die mensen. Er waren erbij die een lange reis gemaakt hadden om met ons

kennis te maken of om de kennismaking te hernieuwen, dus ik ben blij dat het ze is bevallen. Onder de bezoekers was de wethouder die dierenwelzijn in haar portefeuille heeft, mevrouw Rita de Leeuw-Vromen. Een paradijs voor katten, hoorde ik haar bij het weggaan zeggen. Toen voelde ik mij nog blijer.

Wanneer de mensen met ons klaar waren, liepen ze langs de kraampjes en kochten interessante kattenspulletjes. Iedereen kreeg iets te eten mee voor zijn kat thuis. Aandacht was er ook voor het adoptieboek met foto's en een beschrijving van katten die nog niet geadopteerd zijn. Het resultaat is dat elf katten financieel geadopteerd werden. Ik weet wel hoeveel dat er ongeveer zijn. Dan denk ik aan het bovenste deel van het stapelbed in onze gezellige kattenkamer op een koude winterochtend waarop bijna geen kat buiten wil zijn. Allemaal dicht op elkaar, dat zijn er vast wel elf.

Verder hebben zeven mensen zich als donateur opgegeven. Fantastisch, al deze bijdragen aan ons onderhoud en levensplezier.

Ook de dierenbescherming en de dierenambulance hadden zich opgesteld met artikelen en informatiemateriaal.

Wij katten hebben ons de hele dag voorbeeldig gedragen en na afloop volgde onze beloning. Overheerlijke kipfilet werd er geserveerd. Wat hebben wij gesmuld, en dat likkebaarden na afloop! Daarna was het muisstil in het kattenhuis.

December 2002

